సుప్రభాతమ్

ఎం. కామేశ్వరరావు

"వాకు పొయ్యి మండిపోతోంది. ఇంకా రొట్టెలు చేయాలి. ఏం పనో చెప్పండి" భర్త కేకకి వంటింట్లోంచే జవాబు చెప్పింది జానకమ్మ. పొయి మీద అన్నం కుతకుత లాడుతోంది. కుంపటిమీద పప్పుడుకుతోంది. ఇంకా చారు పెట్టాలి! పచ్చడి రాజ్యం రుబ్బినా పోపు వేయించి ఇవ్వాలి. అప్పటికే గంట ఎనిమిదిన్నర అయింది.

"ఒకసారిలా రా!" మళ్లీ అదే మాట అన్నారు రామనాథంగారు.

"అబ్బబ్బ! చెబితే వినిపించుకోరు!" విసుగ్గా లేచి, తూము దగ్గర చేతులు కడుక్కుని, తడిచేతుల్ని కొంగుకు తుడుచుకుంటూ వచ్చింది జానికమ్మ "ఊపిరి సలపని పనిలో నేనుంటే ఏమిటండీ ఈ పిలుపులు?"

"బట్టలు చాకలికి వేయమని మూడు రోజులనుంచి చెబుతున్నాను."

"అవును. నేనూ ఆ వీరాసామిని రమ్మని చెప్పరా అని నానిగాడికి చెబుతూనే ఉన్నాను. కాలేజికెళ్లే దారిలో లాండ్రీ ఉన్నా చెప్పటానికి పీడికి నామోషీట. నిన్న బుజ్జిగాడిచేత కబురు పంపించాను. ఇవాళ వస్తానన్నాడుట!"

"ఇవాళ పట్టికెళ్లి ఎప్పుడు తెస్తాడు? నావి నాలుగు జతలు మాసి ఉన్నాయి. ఇదిగో ఈ జత వేసుకుందామంటే చొక్కా గుండీలు రెండు లేవు. తొందరగా కుట్టి పెట్టు."

"బావుంది వరస. అవతల పొయి మండిపోతూ ఉంటే ఇప్పుడు బొత్తాలు కుడుతూ కూర్చోమంటారా? ఇంకా రొట్టెలు చేయనే లేదు. మళ్లీ అరగంటకల్లా అంతా టిఫినంటూ తయారవుతారు. రాజ్యాన్ని కుట్టి పెట్టమన కూడదూ, నన్నే పిలవాలా?"

"అది స్నానం చేస్తోంది. రెండుబొత్తాలు ఎంత సేపట్లో కుడతావు?"

ఇంతలో పెద్ద కూతురు రాజ్యం తువ్వాలుతో తల తుడుచుకుంటూ అద్దంముందుకు వచ్చి తిలకం సీసా చేతిలోకి తీసుకుంది.

"అదిగో, అది వచ్చేసింది. నాన్నగారి చొక్కా బొత్తాలుట, రెండుకుట్టి పెట్టవే రాజ్యం" వంటింటి వైపు వెళ్లిపోబోతూ అంది జానికమ్మ.

రాజ్యం తాపీగా పౌడరు బుగ్గలకి అద్దుకుంటూ "దారపుండ లేదుకదే! నిన్న సాయంత్రం కనకాంబరాలు కట్టుకోడానికి, కుంకుడు కాయల పొట్లానికి కట్టిన దారాన్ని విప్పాల్సి వచ్చింది" అంది తల్లి వైపుకి తిరుగుతూ.

జానికమ్మ కాళ్లకి సడెన్ బ్రేక్ పడింది. నిజమే! తనకి గుర్తు రాలేదు. ఇంట్లో దారపుండ లేదు.

"ఏడిసినట్లుంది. దారపుండ పూర్తిగా అయిపోయేదాకా ఏం చేస్తున్నారు? మళ్లీ ఇంట్లో నలుగురు ఆడవాళ్లున్నారు." చిరాకు పడిపోయారు రామనాథంగారు.

"బుజ్జిగాడిని కనకయ్య కొట్టుకు వెళ్లి తీసుకురమ్మను."

"ఇక వాడు వెళ్లి తీసుకువచ్చి, ఇది బొత్తాలు కుట్టి, నేను వేళకి ఆఫీసుకు వెళ్లటం అయ్యేపనే!"

"మీది మరీ చాదస్తం. ముందే అన్నీ రడీగా పెట్టుకోవాలంటారు. మీ టిఫిన్ అయ్యేలోపల బొత్తాలు కుట్టడం అవదేమిటి? పోనీ పక్కింటికివెళ్లి తీసుకురావే!" అంది జానికమ్మ పెద్ద కూతురితో.

"నేను వెళ్లను. లక్ష్మిని వెళ్లి తీసుకు రమ్మను."

"నేను హోంవర్క్ చేసుకుంటున్నాను. సావిత్రిని వెళ్లి తీసుకురమ్మను." మధ్య గదిలో హోంవర్క్ చేసుకుంటూనే అంతా వింటూన్నలక్ష్మి, అక్కడ నుంచే కేక పెట్టింది.

అప్పుడే పూజకని పక్కింటి నుంచి పూలు పట్టుకొచ్చిన సావిత్రి మళ్లీ వెనక్కి వెళ్లమన్నందుకు విసుక్కుంటూ వెళ్లి దారపుండ తెచ్చింది.

జానికమ్మ నిట్టూర్చి వంటింట్లోకి నడిచింది. ఉడికిపోయిన అన్నం గిన్నె దింపేసి, పెనం కాలేసింది. అట్లకాడ, రొట్టెలు వత్తుకునే పీట, కర్ర అన్నీ దగ్గిరగా పెట్టుకుని, తడిపి ఉంచుకున్న పిండిని మదాయించ సాగింది. ఇప్పుడు రొట్టెలు చేయాలి, పిల్లలకి, ఆయనకి; పెట్టాలి! మధ్యాహ్నం ఆఫీసు దూరం కాబట్టి ఆయన రారు. కారియర్ కట్టి ఇవ్వాలి. పిల్లల బడులు దగ్గిరే. మధ్యాహ్నం వచ్చి తిని వెళతారు. రోజు టిఫినూ, వంటా ఒకే వేళకు చేయవలసి రావటంతో హడావిడి ఎక్కువవుతోంది. రేపటి నుంచీ పిల్లలకి ఒంటిపూట బళ్లట. ఇక ఊపిరి సలపనివ్వరు. కాస్త పెందరాళే లేవాలి. ఒకొక్క రొట్టె ఒకవైపు వత్తుతూ, మరోవైపు కాలుస్తూ ఉండి ఉండి పొయిలో మంట ఎగదోస్తూ ఆలోచిస్తోంది జానికమ్మ.

"అమ్మగారూ, త్వరగా బట్టలు వేయండి!" గట్టిగా వినిపించింది వీరసామి గొంతు.

"ఎప్పుడూ ఇంతే! సరిగ్గా మంచి పని వేళ చూసుకుని వస్తాడు."

"తొందరగా వేయాలమ్మ గారు! మళ్లీ రేవుకి పోవాల!"

"ఒరేయ్ బుజ్జిగా, వీరసామి వచ్చాడని అమ్మకి చెప్పు" వీధి గదిలో కూర్చుని పేపర్ చూస్తున్ననాని, తమ్ముడిని ఆజ్ఞాపించాడు. ఆ మాటలన్నీ జానికమ్మకు స్పష్టంగా వినిపిస్తూనే ఉన్నాయి.

బుజ్జిగాడు వంటింటి గుమ్మం దాకా వచ్చి, "అమ్మా 'దోభీ' వచ్చాడు." అన్నాడు కొత్త విషయం చెబుతూన్నట్లు.

"వినబడిందిలే! మీ మాసిన బట్టలు తీస్తూ ఉండండి. ఒసేవ్, రాజ్యం! బొత్తాలు కుట్టడం అయిపోతే పద్దు వ్రాయి. నాన్నగారి పాంట్ జేబులూ, చొక్కా జేబులూ మరోసారి చూడు." అని రాజ్యాన్ని కేక వేసింది జానికమ్మ.

"నాకు వేయటం రాదు బాబూ! నువ్వే వేసుకో!" బొత్తాలు కుట్టేసి, పచ్చడి రుబ్బుదామని వచ్చింది రాజ్యం "ముందు వాకు పోపు వేయించి ఇచ్చివెళ్లు".

"ఇంతకు మునుపు వేశావు కదే! అయినా మెట్రిక్ పాస్ అయిన దానివి, "చాకలిపద్దు" వేయటం రాదంటే ఎవడయినా నవ్విపోతాడు. నేనే వేద్దునుకుంటే ఇంకా రొట్టెలు చేయటం కాలేదు."

"క్రితం సారి వేస్తే ఒక బనీను కనబడటం లేదని, నేనే పద్దు తప్పువేశానని తిట్టలేదూ! ఇక నేను చాకలిపద్దులు వేయనే వేయను. నువ్వే వేసుకో!" రోషంగా మొహం ఎర్రచేసుకుంటూ అంది రాజ్యం.

జానికమ్మ మరి మాట్లాడక, "నేనే వేసుకుంటాను లే తల్లీ! నువ్వీ రొట్టెల సంగతి చూసుకో!" అంటూ లేచిపోయింది.

రాజ్యం పొయి ముందు పీటమీద కూలబడింది.

జానికమ్మ మాసిన బట్టల పెట్టెలోంచి బట్టలన్నీ పైకి తీసి, రామనాథంగారి పాంట్ జేబులు వెతుకుతూ! "నానిగా! నీ బట్టలు కూడా ఉంటే వేసెయి" అని పెద్దకొడుక్కి కేక వేసింది.

బట్టలపెట్టె తెరచి, పద్దు పుస్తకం

కోసం వెతుకుతూ "ఎవర్రా, పెట్టె ఇలా కెలికివేసింది? ఈ దిక్కుమాలిన చెత్తంతా అమ్మ పెట్టెలోనే!... అంటూ బుజ్జిగాడు అమ్మ పెట్టెలో దాచుకున్న ఖాళీ సిగరెట్ ప్యాకెట్‌ల నన్నింటిని కిటికీలోంచి బయటకు గిరవాటి వేసింది. పెట్టంతా వెతికినా పద్దు పుస్తకం జాడలేదు.

"రాజ్యం! పద్దు పుస్తకం ఏదే?"

"నాకు తెలియదు?"

"క్రితంరేపులో పద్దు నువ్వే చూశావుగా"

"చూడగానే నీ పెట్టెలోనే పెట్టేశాను'

ఒకవేళ పెట్టె వెనక్కిగాని పడిపోయిందేమోననుకుని, పెట్టెని ముందుకు లాగి చూసింది జానికమ్మ. పెట్టె వెనక పద్దు పుస్తకం లేదుగానీ, బూజు, కాగితం ముక్కలు, చెత్తా చెదారం పుష్కలంగా ఉంది. "లక్ష్మీ, నీకు పెట్టె ముందుకు జరిపి వెనకనుంచీ తుడవాలని ఎన్నిసార్లు చెప్పానే! చూడు! ఎంత చెత్త పేరుకుపోయిందో." అంటూనే కొండ చీపురుతో చెత్తంతా ఇవతలకు తుడిచేసింది.

"బుజ్జిగా, కాగితం, కలం తీసుకురా. ఈ సారికి కాగితంమీద. వేసేస్తాను" అని కేక పెట్టింది జానికమ్మ

తనకేమీ పట్టనట్లుగా టిఫిన్‌కోసం ఎదురుచూస్తూ, ఆ రోజు పేపర్ చూస్తున్న రామనాథంగారు, "మళ్ళీ ఆ కాగితం ఖర్చెందుకు చేయి, ఎక్కడయినా పారేశేవు!"...అని మళ్ళీ పేపర్‌లో మొహం దాచేసుకున్నారు.

పెన్ను విదిల్చుకుంటూ వచ్చిన బుజ్జిగాడు, "పెన్‌లో ఇంక్‌లేదు పోసి ఇస్తాను." అని కిటికీదగ్గర ఉన్న ఇంక్‌బాటిల్ వైపు నడిచాడు.

దండెంమీది యూనిఫారమ్ చూసి జానికమ్మ, "ఒసేవ్ లక్ష్మీ, నీ యూనిఫారమ్ మాసినట్లుంది" అని ఇంకా ఏమీ అనకుండానే, "వేసేయ్" అంది లక్ష్మి మధ్య గదిలోనుంచి.

సీసా పడిపోయిన శబ్దానికి ఉలిక్కిపడి కిటికీవైపు చూసింది జానికమ్మ. ఇంక్ సీసా నేలమీద పడి పూర్తిగా బద్దలయిపోయింది. ఇంక్ నేలంతా పరుచుకుపోయింది. "ఏ పని చెప్పినా ఇంతే! లూజు వెధవా, లూజు చేతులూ నువ్వూనూ! ఉన్నవి చాలవన్నట్లు మరో పని కల్పించావు" జానికమ్మ బిగించిన పిడికిలి బలంగా బుజ్జిగాడి నెత్తిని ముద్దు పెట్టుకుంది.

"నెమ్మది... నెమ్మది..." పేపర్‌లోంచే హెచ్చరించారు రంగనాథంగారు.

"మీరూరుకోండి." అని విసురుగా అని "లక్ష్మీ నీ పెన్ను ఒకసారి ఇయ్యి" అంటూ మధ్యగదిలో చాప పరుచుకుని చుట్టూ పుస్తకాలు పేర్చుకున్న లక్ష్మి దగ్గిరకి వచ్చింది జానికమ్మ.

లక్ష్మి మాటి మాటికి పెన్ను విదిలిస్తూ, రఫ్‌బుక్ వెనక పేజీలో వంకర గీతలు పెడుతోంది. "పాళీ విరిగినట్లుందే! ఉండు, పెన్సిల్ ఇస్తాను." అంటూ జామెంట్రీ బాక్స్ తెరిచింది. పెన్సిల్ ఉందిగానీ దానికి ములికి లేదు. "ఇప్పుడే చెక్కి ఇస్తాను."

అంటూ అందులోంచే పాత బ్లేడ్ తీసి చెక్కా సాగింది లక్ష్మి.

"అమ్మా! వీరాసామి త్వరగారమ్మంటున్నాడు" వీధి గదిలోంచి కేక పెట్టాడు నాని.

"వస్తున్నానురా! తొందరగా చెక్కి ఇయ్యవే!" అని తొందర పెట్టింది జానికమ్మ. గబగబ చెక్కబోయి బ్లేడ్‌తో వేలుని కోసుకుని, "అబ్బా" అంటూ పెన్సిల్ జారవిడిచేసింది లక్ష్మి. రక్తం బొట బొటా వచ్చేస్తోంది.

"అయ్యబాబోయ్... బాగా తెగిపోయినట్లుందే!" అని గాబరాపడుతూ కూతుర్ని వంటింట్లోకి తీసుకొచ్చి వేలు చన్నీళ్లలో పెట్టి, రక్తం రావటం కొంచెం తగ్గాక పసుపు అద్దింది జానికమ్మ.

తరువాత సగం చెక్కిన పెన్సిల్‌ని, బ్రౌన్ కాగితాన్ని తీసుకొని, వత్తుకోసం పాతపత్రికను వెతికి సంపాదించి, మాసిన బట్టలతోసహా వీధి గదిలోకి వచ్చింది.

వీధి గదిలో వీరాసామి లేడు.

"ఆలస్యం అయిపోయిందని వాడు వెళ్లిపోయాడమ్మా! మళ్లీ రేపు వస్తాడుట." చల్లగా అసలు విషయం బయట పెట్టాడు నాని.

జానికమ్మ ఏదో అనబోయి, వంటింట్లోంచి రొట్టె మాడుతూన్న వాసనవేసి, కంగారుగా అవైపుకి పరుగెత్తింది. ●